

CINE ESTE CREȘTINUL?

Foarte des aflam cum trebuie sa fie crestinul: smerit, rabdator, ascultator, iubitor, milostiv, bland etc. Dar cine este crestinul? Cine este el, in adancul fiintei lui? Este parvenitul filantrop crestinul? Sau crestinul este blandul staret? In aceasta lume in care totul pare cu susul in jos, cine este crestinul? Unde il gasim?

Crestinul s-a nascut martir. Martirajul este sacrificiu, jertfa. Intru jertfa a intemeiat Hristos Biserica Sa. A intemeiat-o in balegarul din grajdul in care S-a nascut, in sudorile amestecate cu sange, in patimile si rastignirea Sa. Prin mahnirea Sa ne-a bucurat pe noi.

Asadar, nu exista Biserica fara jertfa, nu exista neam crestinesc fara jertfa ... "neam sfant, preotie imparatesca" ... Nu este crestin cel ce nu se jertfeste pe sine lui Hristos prin oameni.

In lupta aceasta a mantuirii sale, crestinul nu tine seama de nimic – de conveniile sociale, obligatii, sminteli – el este totdeauna constient de prezenta lui Hristos si pe Acela Il doreste, uitand cele ale lumii.

Se arunca in arena precum gladiatorul, cu fiecare lupta devenind mai puternic. Spre deosebire insa de gladiator, el fuge de aplauze, pentru ca si aplauzele ii sunt inamic.

Crestinul uraste lumea. Adica o iubeste, precum si Hristos, cu inima sfaramata; dar ii uraste caile, metodele, meschinariile, fatarnicia. O uraste, pentru ca

el iubeste viata vesnica, in timp ce ea iubeste viata cotidiana.

Crestinul doreste moartea lumii: intai a lumii din el, si apoi a lumii exterioare. Pe ambele le voieste innoite, invesnicite. El doreste moartea ca pas obligatoriu spre innoirea vietii, in Inviere ... „intru moartea Lui ne-am botezat”...

Crestinul iubeste. Crestinul iubeste. Crestinul iubeste.

Crestinul nu doar iubeste, ci iubeste cu dragostea intreita a lui Hristos. El se roaga: „Doamne, da-mi sa iubesc cu iubirea Ta”. Ce-i va folosi crestinului de va iubi firese, de va implini posibilul? Crestinul tinteste imposibilul, iubirea paradoxala a lui Hristos.

Intru aceasta, crestinul esueaza total, caci doar esuand, ca om, este gata sa primeasca victoria indumnezeirii lui Hristos. Abia cand reuseste deplina golire de sine, crestinul se umple de plinatatea smereniei lui Hristos. Murind ca om, el este inviat de Hristos ca Dumnezeu prin har.

Oare noi suntem creștini?

Asadar, totul incepe si se sfarseste in jertfa. Doar intru aceasta este crestinul crestin, asa cum arata si numele lui.

Daca vom uita aceasta, daca vom uita ca parintii nostri duhovnicesti sunt cei care mureau in Colosseum, cei care mureau inghetati in Sevastia, cei care mureau arsi, decapitati, trasi pe roata sau crucificati sau, mai recent, de vom uita jertfele parintilor nostri, de vom uita altarele de la Aiud, Gherla, Pitesti, Jilava, Canal etc., de vom uita bisericile in care s-au transformat adevaratii nostri parinti intru Hristos, nu ne meritam numele de crestini.

Ce fel de crestin este acela care in loc sa-si laude martirii se lauda pe el insusi? Cel care in loc sa faca procesiuni cu moastele acestora, face parada de „virtutile” sale? Cand este acela crestin, cel care in loc sa caute sa ajunga la cununile acestora, el uita de ei si cauta sa devina campion universitar?

Cand isi va aduce acest crestin aminte de acesti martiri ai credintei? Peste 100 de ani, cand le va veni randul la canonizare? Canonizarea sfinților incepe cu evlavia credinciosilor. Daca altii pot, noi nu putem uita, precum nici Hristos nu uita jertfa lor si ii marturiseste in vesnicie, asa cum a promis.

Asadar, sa nu pregetam a lua modelul si crucea acestor fratori ai lui Hristos, care au patimit pentru El sub ochii nostri si ai parintilor nostri. Haideti dar ca acelora care au savarsit arderea de tot a lor pentru Hristos, sa le cantam dupa vrednicie:

„Sfinților mucenici, care bine v-ati nevoit si v-ati incununat, rugati-va Domnului sa se mantuiasca sufletele noastre!”

Sfintele Mironosițe și femeile creștine de astăzi

Dupa cum stiti, Duminica a treia dupa Inviere este Duminica femeilor Mironosite, a credincioaselor, a gospodinilor, celor care intretineti viata in familie si in lume. Trebuie sa fiti fericite ca aveti din partea lui Dumnezeu o atentie deosebita.

Si iata, prin Maica Domnului si prin sfintele femei purtatoare de mir, si dumneavoastra aveti cinstea aceasta de a avea o Duminica in an, in care sunteti cinstite in chip deosebit. Dumnezeu sa va inmulteasca harul si darul Sfantului Duh si darul dragostei crestine sa fie cu adevarat cu dumneavoastra, ca sa fiti ce trebuie sa fiti, sa intretineti caldura crestina in familie si buna intelegere.

Pentru ca in familie cunoasteti ce dezastru este astazi. Nu le mai amintim pentru ca stiti dumneavoastra mai bine decat mine.

De aceea, cei care veniti la biserica, care va rugati lui Dumnezeu si aici la biserica si acasa la dumneavoastra, daca va rugati cu luare aminte, cu dragoste, cu smerenie si cu staruinta, veti avea ajutor permanent din partea lui Dumnezeu si veti fi mangaiate in necazurile dumneavoastra.

S-a vorbit si vorbim si astazi despre Duminica aceasta a sfintelor femei purtatoare de mir. Nu uitati ca dumneavoastra, toate femeile crestine ortodoxe si fiicele dumneavoastra sunteti mironositele Bisericii Ortodoxe de astazi si din toate timpurile.

Copilele si tinerele fiice aduc Mir lui Hristos viata lor curata, fecioria, rugaciunea si ascultarea de parintii. Studentele si tot tineretul feminin care vin regulat la biserica, aduc si ele Mantuitorului Hristos, ca un Mir cu buna mireasma, ravna lor pentru toata fapta buna, milostenia catre cei din suferinta si ascultarea de parintele lor duhovnicesc.

Mamele crestine aduc Stapanului Hristos cel mai pretios Mir crestin, adica nasterea, cresterea si educarea copiilor lor in frica de Dumnezeu. Iar mamele in varsta, bunicele si vaduvele care sunt nelipsite din sfintele biserici, aduc lui Dumnezeu mirul lacrimilor, al rugaciunilor si pastreaza cu sfintenie evlavia ortodoxa pe care o mostenim din mosi stramosi.

Iata deci ca si dumneavoastra, fiicele Bisericii Ortodoxe

de astazi, sunteti urmasile mironositelor din vremea lui Hristos si purtati in inima buna mireasma a credintei, a rugaciunii si a iubirii crestine. Numai de veti alerga cu evlavie la biserica impreuna cu copiii dumneavoastra, precum alergau odinioarii sfintele mironosite la Mormantul lui Hristos.

Despre sfintele femei va mai pot spune ca au fost momente in viata Mantuitorului Hristos, cand ele erau mai curajoase decat Apostolii. De pilda, in momentul prinderii Mantuitorului in Gradina Ghetsimani, Apostolii toti L-au parasit, afara de Sfantul Evanghelist Ioan, iar Petru Il si tradeaza si se jura de trei ori ca nu-L cunoaste pe Iisus Hristos.

Insa femeile, il urmau de departe, atat la sinedriu cat si pe drumul Golgotei. Il insotesc cand Mantuitorul cade sub povara Crucii, iar mironosita Veronica Il sterge cu mahrama, care devine prima icoana cu chipul lui Hristos. Toate mironositele privesc cum Il bat in cuie si-L rastignesc intre cei doi talhari; aud ultimele cuvinte ale Mantuitorului si plang cu lacrimi amare cand Hristos isi da duhul, zicand : Savarsitu-s-a !

Dupa rastignire, cand Apostolii erau ascunsi de frica iudeilor, femeile, cu noaptea in cap, se apropie de Sfantul Mormant ca sa unga trupul Domnului, cum era obiceiul la evrei. Si tocmai atunci cand ajung la acolo si cautau trupul Domnului, gasesc mormantul Lui deschis si gol, iar un inger le spune ca Hristos a inviat, si le arata giulgiul infasurat alaturi.

Maria Magdalena, aceasta mironosita barbatoasa careia Iisus ii scoate sapte duhuri din fiinta ei si o face cea mai aprigi aparatoare a crestinismului si marturisitoare a lui Hristos, plangea la mormant cand celelalte femei plecasera. Ea cauta trupul Domnului, insa mormantul era gol. Apoi intalneste pe cineva la mormant si credea ca este gradinarul. De aceea il intreaba : Doame, daca Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus si eu Il voi ridica (Ioan 20, 15).

Atunci acel gradinar, Care era Iisus Hristos, ii spune pe nume : Maria ! Tonul pe care l-a folosit Iisus Hristos, accentul cu care a spus, au facut ca Maria sa-L recunoasca. Desi era acelasi Iisus Hristos in carne si oase, cum Se arata El mai tarziu catre Apostoli, insa avea ceva schimbat. Fara indoiala era infatisarea Sa dumnezeiasca, chipul Sau transfigurat. De aceea nu era recunoscut decat de cei care aveau cu adevarat inima curata si ochi inimii luminati.

Atunci Maria L-a recunoscut si a cautat sa se apropie de El. Si Iisus i-a spus: Nu te atinge de Mine, caci inca nu M-am suit la Tatal Meu. Mergi la fratii Mei si le spune: Ma sui la Tatal Meu si Tatal vostru si la Dumnezeul Meu si Dumnezeul vostru !

Nu dupa mult timp, Mantuitorul se arata ucenicilor Sai in Galileea, pe muntele Eleonului. Acolo avea sa-i gaseasca Iisus pe Apostoli adunati dupa inviere.

Iata deci, ca aceste sfinte femei au fost in preajma lui Iisus cel inviat, care Se arata din cand in cand, ca sa-i obisnuiasca pe toti cu trupul Sau inviat, pentru ca era o mare minune, caci pana atunci nimeni nu vazuse un trup inviat. Este vorba despre Hristos, Care a fost mort cu trupul si dovedit ca mort, pentru ca a fost rastignit pe Cruce.

Apoi s-a facut aceasta verificare, impungand ostasii cu sulita in coasta Lui, din care a iesit sange si apa, cum spune Sfantul Evanghelist Ioan (Ioan 19, 34). Semnele mortului te lasa convins ca era mort. De aceea au predat trupul lui Hristos, in mainile lui Iosif si Nicodim ca sa-L ingroape.

Ei Il pun in mormant pe Iisus Hristos, pecetluiesc mormantul cu o lespede foarte grea, ca sa nu poata nici un apostol sa-L caute si sa-I fure de acolo.

Dar, cu toate aceste masuri, Iisus razbeste pietrele groase si grele si, prin inviere, iese afara cu dumnezeiasca Sa putere, incat ii incredinteaza, in timp de patruzeci de zile, pe Apostoli si pe femeile mironosite si pe alte sute de persoane, ca Iisus Hristos a inviat din morti. Astfel Hristos, prin inviere, este o garantie a invierii noastre. Pentru ca asa cum Iisus Hristos a inviat din morti, cum spune Sfantul Apostol Pavel, asa si noi vom invia din morti.

Desi mergem cu trupul in mormant si ne acopera cu tarana si ne mananca viermii, incat trupul se transforma in praf si pulbere, aceasta pulbere va invia si se va reface trupul nostru si vom fi ca si acum, aceleasi persoane; si ne vom uni cu sufletul viu si vom forma acelasi om, acelasi barbat, aceeasi femeie care am fost si pe pamant. Si, dupa faptele noastre bune sau rele, vom trece dincolo, la judecata lui Dumnezeu, si vom petrece vesnicia intreaga asa cum ne-am dus viata in aceasta lume.